

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

7 червня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 1271/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого - Патрюка М.В.,

членів Комісії: Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Устименко В.Є.,
Весельської Т.Ф. (доповідач),

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи за скаргою Дерка Петра Євгеновича стосовно судді Галицького районного суду міста Львова Романюка Віктора Феодосійовича,

встановила:

У лютому 2016 року Дерко П.Є. звернувся до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі - Комісія) зі скаргою щодо поведінки судді Галицького районного суду міста Львова Романюка В.Ф.

Заявник зазначає, що суддею Романюком В.Ф., при вирішенні питання про відвід слідчого судді Мисько Х.М., порушено норми процесуального права та направлено йому копію ухвали без належного посвідчення.

З урахуванням викладених обставин, просить притягнути суддю Романюка В.Ф. до дисциплінарної відповідальності.

Розглянувши матеріали перевірки, заслухавши доповідача - члена Комісії Весельську Т.Ф., Комісія дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи за скаргою Дерка П.Є. необхідно відмовити з таких підстав.

У провадженні слідчого судді Галицького районного суду міста Львова Стрельбицького В.В. перебувала скарга ОСОБА_1 на бездіяльність прокурора Львівської області щодо невнесення відомостей про злочин до Єдиного реєстру досудових розслідувань та відсутності відповіді-повідомлення.

15 січня 2016 року ОСОБА_1 подав заяву про відвід слідчого судді Стрельбицького В.В.

22 січня 2016 року ОСОБА_1 подано заяву про відвід слідчого судді Галицького районного суду міста Львова Мисько Х.М. при розгляді його заяви про відвід слідчого судді Стрельбицького В.В., яку передано у провадження судді Романюка В.Ф.

Відповідно до частини першої статті 81 Кримінального процесуального кодексу України (далі - КПК України), у разі заявлення відводу слідчому судді або судді, який здійснює судове провадження одноособово, його розглядає інший суддя цього ж суду, визначений у порядку, встановленому частиною третьою статті 35 цього Кодексу.

Із пояснень судді Романюка В.Ф. слідує, що заява ОСОБА_1 про відвід слідчого судді Мисько Х.М. надійшла у його провадження 22 січня 2016 року, за результатом автоматичного розподілу. Того ж дня, ним постановлено ухвалу про повернення цієї заяви, оскільки подання заяви про відвід на відвід щодо слідчих суддів, які не беруть участь у розгляді поданої ОСОБА_1 скарги по суті, не передбачено діючим кримінально-процесуальним законом, та перешкоджає подальшому розгляду скарги.

Відповідно до приписів статті 14 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” (далі - Закон), учасники судового процесу та інші особи у випадках і порядку, встановлених процесуальним законом, мають право на апеляційне та касаційне оскарження судового рішення, а також на перегляд справи Верховним Судом України.

Статтею 392 КПК України визначено перелік судових рішень, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку.

Відповідно до частин першої та другої статті 392 КПК України, ухвали, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судових рішень, передбачених частиною першою цієї статті, якими є вироки (крім випадків, передбачених статтею 394 цього Кодексу), ухвали про застосування чи відмову у застосуванні примусових заходів медичного або виховного характеру чи інші ухвали у випадках, передбачених цим Кодексом, окремому оскарженню не підлягають. Заперечення проти таких ухвал можуть бути включені до апеляційної скарги на судове рішення.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов’язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини першої статті 5 Закону, правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Комісія ж не є органом правосуддя та не вправі надавати правову оцінку судовим рішенням, оскільки таке право належить виключно судам апеляційної та касаційної інстанцій.

Стосовно доводів заявника щодо неповернення справи судді Мисько Х.М. для розгляду, суддя Романюк В.Ф. пояснив, що матеріали справи, після належного їх оформлення секретарем судового засідання, були передані до кримінальної канцелярії суду для подальшої передачі судді Мисько Х.М.

Згідно даних Єдиного державного реєстру судових рішень, 2 лютого 2016 року суддею Мисько Х.М. постановлена ухвала про відмову в задоволенні заяви ОСОБА_1 про відвід слідчого судді Стрельбицького В.В.

Заявник у своїй скарзі також вказує на порушення пункту 13.7 Інструкції з діловодства у місцевих загальних судах, апеляційних судах областей, апеляційних судах міст Києва та Севастополя, Апеляційному суді Автономної Республіки Крим та Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ, затвердженої наказом Державної судової адміністрації України від 17 грудня 2013 року № 173, що полягає у незасвідченні відбитком гербової печатки суду ухвали про повернення заяви про відвід судді Мисько Х.М.

Відповідно до Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції, затвердженого рішенням Ради суддів України від 25 березня 2011 року № 14, оформлення копій судових рішень для видачі сторонам у справі та іншим особам, які беруть у ній участь, відповідно до вимог процесуального законодавства, входить до обов'язків помічника судді.

Слід зазначити, що Комісія діє на підставі та в межах повноважень, визначених статтею 101 Закону, розглядає в порядку дисциплінарного провадження звернення стосовно суддів місцевих та апеляційних судів, з підстав визначених статтею 92 цього Закону; приймає рішення в порядку дисциплінарного провадження і за наявності підстав застосовує до них дисциплінарне стягнення. Тож, оцінка дій помічників судді до повноважень Комісії не належить.

Крім того, в письмових поясненнях суддя Романюк В.Ф. зазначив, що дійсно копія ухвали про повернення заяви про відвід судді Мисько Х.М. направлялась заявнику без засвідчення відбитком гербової печатки суду. Втім, такий недолік був вчасно виправлений, шляхом скерування заявнику належним чином засвідченої копії зазначеної ухвали.

Оскільки в діях судді Романюка В.Ф. не вбачається ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 92 Закону, підстави для відкриття дисциплінарної справи стосовно нього відсутні.

Керуючись статтями 92-96, 101, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати

вирішила:

Відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Галицького районного суду міста Львова Романюка Віктора Феодосійовича.

Рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи оскарженню не підлягає.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

В.Є. Устименко